

toratelohim.org

נספח 7ד: שאלות ותשובות — בתולות, אלמנות וגרושות

עמוד זה הוא חלק מהסדרה על קשרי האישות שאלוהים מקבל, לפי הסדר הבא:

1. נספח 7א: בתולות, אלמנות וגרושות: קשרי האישות שאלוהים מקבל.
2. נספח 7ב: ספר הכריתות — אמיתות ומיתוסים.
3. נספח 7ג: מרקוס י':11-12 והשוויון המדומה בניאוף.
4. נספח 7ד: שאלות ותשובות — בתולות, אלמנות וגרושות (העמוד הנוכחי).

מהו קשר אישות לפי הגדרתו של אלוהים?

כבר מההתחלה כתבי הקודש מגלים שקשר אישות אינו מוגדר באמצעות טקסים, נדרים או מוסדות אנושיים, אלא נקבע ברגע שבו אישה — בין שהיא בתולה ובין שהיא אלמנה — מקיימת יחסי מין עם גבר. מעשה המשגל הראשון הזה הוא מה שאלוהים עצמו מחשיב לאיחוד של שתי נפשות לבשר אחד. כתבי הקודש מראים בעקביות שרק באמצעות הקשר המיני הזה האישה נקשרת לגבר, והיא נשארת קשורה אליו עד מותו. על יסוד זה — הברור מכתבי הקודש — אנו בוחנים שאלות נפוצות על בתולות, אלמנות וגרושות, וחושפים את העיוותים שהוכנסו בשל לחץ מצד החברה.

כאן ריכזנו כמה מהשאלות הנפוצות ביותר על מה שכתבי הקודש באמת מלמדים בנוגע לקשרי אישות, לניאוף ולגירושין. מטרתנו היא לתקן, על סמך כתבי הקודש, פרשנויות שגויות שהופצו לאורך הזמן, לעיתים קרובות בניגוד ישיר למצוות אלוהים. כל התשובות מבוססות על נקודת המבט המקראית השומרת על עקביות בין התנ"ך לברית החדשה.

שאלה: ומה לגבי רחב? היא הייתה זונה, ובכל זאת נקשרה בקשר אישות והיא חלק משושלת היוחסין של ישוע!

"וַיַּחֲרִימוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּעִיר **מֵאִישׁ** וְעַד־אִשָּׁה מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן וְעַד שׁוֹר וָשֶׂה וַחֲמוֹר לְפִי־חָרֶב" (יהושע ו':21). **רחב הייתה אלמנה** כשהצטרפה לבני ישראל. יהושע לעולם לא היה מאפשר לבן ישראל לקשור קשר אישות עם אישה מבני העמים שאינה בתולה, אלא אם כן התגיירה והייתה אלמנה; רק אז הייתה **חופשייה להתאחד עם גבר אחר**, לפי תורת אלוהים.

שאלה: האם ישוע לא בא כדי לסלוח על חטאינו?

כן, כמעט כל החטאים נמחלים כשהנפש חוזרת בתשובה ומבקשת את ישוע, כולל ניאוף. עם זאת, לאחר שנסלח לאדם, הוא **חייב לצאת מקשר הניאוף שבו הוא נמצא**. הדבר חל על כל החטאים: הגנב חייב להפסיק לגנוב, השקרן חייב להפסיק לשקר, מחלל הקודש חייב להפסיק לחלל, וכן הלאה. באותו אופן, הנואף אינו יכול להמשיך בקשר הניאוף ולצפות שחטא הניאוף כבר אינו קיים.

כל עוד בעלה הראשון של האישה חי, נפשה מאוחדת עם נפשו. כשהוא מת, נפשו חוזרת לאלוהים (קהלת י"ב:7), ורק אז נפש האישה חופשייה להתאחד עם נפשו של גבר אחר, אם היא רוצה בכך (רומים ז':3). **אלוהים אינו סולח על חטאים מראש — אלא רק על חטאים שכבר נעשו**. אם אדם מבקש מאלוהים סליחה בכנסייה, ונסלח לו, אבל באותו לילה ממש שוכב עם מי שאינו בן זוגו לפי אלוהים, הוא **נאף שוב**.

שאלה: האם כתבי הקודש אינם אומרים למי שבא לאמונה: "הנה, הכל נעשה חדש"? האם זה לא אומר שאני יכול להתחיל מאפס?

לא. קטעים העוסקים בחייו החדשים של מי שבא לאמונה מדברים על האופן שבו אלוהים מצפה ממנו לחיות לאחר שנסלחו חטאיו, **ואין פירושם שהשלכות טעויותיו בעבר נמחקו**.

כן, השליח פאולוס כתב בפסוק 17 של קורינתים ב' ה': "אם מישהו במשיח, הוא בריאה חדשה; הדברים הישנים חלפו; הנה, הכל נעשה חדש", כמסקנה ממה שאמר שני פסוקים קודם לכן (פסוק 15): "והוא מת למען כולם, כדי שהחיים לא יחיו עוד למען עצמם, אלא למען מי שמת בעבורם וקם לתחייה". אין לכך שום **קשר לכך שאלוהים נותן לאישה רשות להתחיל את חיי האהבה שלה מאפס**, כפי שמלמדים מנהיגים כה רבים הפועלים לפי ערכי העולם.

שאלה: האם כתבי הקודש אינם אומרים שאלוהים מעלים עין מתקופות הבורות?

פאולוס השתמש בביטוי "תקופות הבורות" (*מעשי השליחים* י"ז:30) כשעבר ביוון ופנה לעם עובד אלילים **שמעולם לא שמע על אלוהי ישראל, על כתבי הקודש או על ישוע.** איש מהקוראים את הטקסט הזה לא היה חסר ידיעה לגבי הדברים האלה לפני שבא לאמונה.

יתר על כן, הקטע הזה עוסק בחזרה בתשובה ובסליחת חטאים. דבר אלוהים אינו רומז אפילו שאין סליחה על חטא הניאוף. הבעיה היא שרבים אינם רוצים רק סליחה על ניאוף שכבר נעשה; **הם רוצים גם להמשיך בקשר הניאוף** — ואלוהים אינו מקבל זאת, בין שמדובר בגבר ובין שמדובר באישה.

שאלה: מדוע לא נאמר דבר על גברים? האם גברים אינם נואפים?

כן, גם גברים נואפים, **והעונש בתקופת המקרא היה זהה לשניהם.** עם זאת, אלוהים מתייחס באופן שונה לשאלה כיצד מתרחש ניאוף אצל כל אחד מהם. **אין קשר בין בתוליו של הגבר לבין קשר האישות בין בני זוג.** האישה, ולא הגבר, היא שקובעת אם קשר הוא ניאוף או לא.

לפי כתבי הקודש, גבר, בין שהוא נשוי ובין שהוא רווק, נואף בכל פעם שהוא מקיים יחסים עם אישה שאינה בתולה ואינה אלמנה. לדוגמה, אם גבר בתול בן 25 שוכב עם אישה בת 23 שאינה בתולה, הגבר נואף, שכן האישה, לפי אלוהים, היא אשתו של גבר אחר (*מתי* ה':32; *רומים* ז':3; *ויקרא* כ':10; *דברים* כ"ב:22-24).

בתולות, אלמנות ונשים שאינן בתולות במלחמה

מראה מקום	הוראה
במדבר ל"א:17-18	להשמיד את כל הגברים ואת כל הנשים שאינן בתולות. את הבתולות משאירים בחיים.
שופטים כ"א:11	להשמיד את כל הגברים ואת כל הנשים שאינן בתולות. את הבתולות משאירים בחיים.
דברים כ':13-14	להשמיד את כל הגברים הבוגרים. הנותרות הן אלמנות ובתולות.

שאלה: אז אישה גרושה או פרודה אינה יכולה לקשור קשר אישות כל עוד בעלה לשעבר חי, אבל גבר אינו צריך לחכות עד שאשתו לשעבר תמות?

לא, הוא אינו צריך. לפי תורת אלוהים, גבר שנפרד מאשתו על סמך עילה מקראית (ראו מתי ה׳:32) רשאי לקשור קשר אישות עם בתולה או עם אלמנה. אולם המציאות היא **שכמעט בכל המקרים כיום, הגבר נפרד מאשתו וקושר קשר אישות עם אישה גרושה או פרודה**, ואז הוא נמצא בניאוף, שכן בעיני אלוהים אשתו החדשה שייכת לגבר אחר.

שאלה: מאחר שגבר אינו נואף כשהוא קושר קשרי אישות עם בתולות או עם אלמנות, האם פירוש הדבר שאלוהים מקבל ריבוי נשים כיום?

לא. **ריבוי נשים אינו מותר בימינו בשל הבשורה של ישוע** ובשל האופן המחמיר יותר שבו הוא מיישם את תורת האב. לשון התורה, שניתנה מאז הבריאה (τὸ γράμμα τοῦ νόμου), קובעת שנפשה של אישה קשורה לגבר אחד בלבד, אך אינה קובעת שנפשו של גבר קשורה לאישה אחת בלבד. לכן, בכתבי הקודש, ניאוף מתואר תמיד כחטא נגד בעלה של אישה. זו הסיבה לכך **שאלוהים מעולם לא אמר שהאבות והמלכים היו נואפים, שכן נשותיהם היו בתולות או אלמנות כאשר קשרו איתן קשר אישות.**

אולם עם בוא המשיח קיבלנו את ההבנה המלאה של רוח התורה (τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου). ישוע, כדובר היחיד שבא מהשמיים (יוחנן ג׳:13; יוחנן י״ב:48-50; מתי י״ז:5), לימד **שכל מצוות אלוהים מבוססות על אהבה ועל טובת ברואיו.** לשון התורה היא הביטוי; רוח התורה היא מהותה.

במקרה של ניאוף, אף שלשון התורה אינה אוסרת על גבר להיות עם יותר מאישה אחת, בתנאי שהן בתולות או אלמנות, **רוח התורה אינה מתירה התנהלות כזאת.** מדוע? משום שכיום הדבר היה גורם סבל ובלבול לכל המעורבים — **ואהבת רעך כמוך היא המצווה השנייה בחשיבותה** (ויקרא י״ט:18; מתי כ״ב:39). בתקופת המקרא זה היה דבר מקובל ומצופה מבחינה תרבותית; בימינו הוא אינו מקובל משום בחינה.

שאלה: ואם בני זוג שנפרדו מחליטים להתפייס ולשקם את קשר האישות, האם זה בסדר?

כן, בני הזוג רשאים להתפייס בתנאים הבאים:

1. הבעל אכן היה הגבר הראשון של האישה, אחרת קשר האישות לא היה תקף אפילו לפני הפרידה.
2. האישה לא שכבה עם גבר אחר בתקופת הפרידה (דברים כ"ד:4-1; ירמיהו ג':1).

תשובות אלה מחזקות את העובדה שההוראה המקראית על קשרי אישות ועל ניאוף היא לכידה ועקבית מתחילת כתבי הקודש ועד סופם. כאשר אנו פועלים בנאמנות לפי מה שאלוהים קבע, אנו נמנעים מעיוותים בהוראה ושומרים על קדושת קשר האישות שהוא ייסד.